

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nekoliko o „samostojnosti“ Bolgarije.

Narodu, kakoršen je slovenski, svetovna politika ne poštevata ne po gmotni, ne po kaki duševni njegovi sili; ona politika pa, ki ima opraviti s tem narodom, pometa ž njim, kakor nas uči vsa dosejana skušnjava. Slovenci torej ne morejo drugim Slovanom veliko pomagati in škodovati, bodi si, da se vedejo nasroti njim simpatično ali antipatično. Vendar pa ni vse jedno, ali Slovenci prav umejo položaj pojedinih krvnih bratov, ali pa da se obračajo proti njim z napačnimi nazori. Brat brata vendar poslušaj, kako misli o njem, o njegovih korakih, tudi ko bi se ne hotel vesti po bratovih nasvetih.

Kar se dostaja dosedanega položaja Bolgarov, so razen Poljakov načelno vsi Slovani jedini v željah, da bi se Bolgari rešili tujega, neslovanskega upliva. Samo v tem so si Slovani tu in tam navskriž, v koliko bi Bolgarom privoščili formalne „samostojnosti“ nasproti Rusiji, in v tem pogledu, kakor se vidi, tudi slovenske novine neso povsem jedine. Iz jednih je slišati glas po „samostojnosti“, na pr. po načelih, kakoršno „uživajo“ Slovenci; v drugih časnikih pa se razodeva srčna želja, da bi dobila Rusija zopet potreben upliv na bolgarski narod, kakoršen je že imela po osvobojenju. Kje je torej prava?

Svetovno je znano, da Anglija je delala na to že od začetka po rusko-turški vojni, da bil ruski upliv kolikor možno uničen na Balkanu in se posebno tudi glede na Bolgare. Anglija v sporazumljenju z Velikonemčijo je zmagala, da se Bolgari neso zjedini v jedno politično celoto; Berolinska pogodba je razdejala Bolgare in je oslabilo ruski, zasluženi upliv.

Anglija je ves čas pozneje izpodkopavala rusko moč mej Bolgari, in odkar je angleška kraljica stopila v sorodstvo z odstranjenim knezom Battenbergom, je ista Anglija še bolj spravljalna Bolgarijo pod svoj upliv, pod svojo oblast. Svetovno znano je, da nad bolgarski narod so se posebno zadnja leta, zlasti pa od lani tujci nakopavali žrjavico, v kateri tiči nevarnost požara z velikansko evropsko vojno. Očitno pa se je letos razkrilo, kaj misli ruska Evropa z Bolgarijo; pokopati in zatreti hoče ruski in s tem slovenski upliv na Bolgare. S tem hoče zapad mno-

žiti svoj upliv, zastavljati kvas tujih elementov v Bolgariji in tako polagoma spraviti bolgarski narod v trgovinsko-politično, zapadno-kulturno in konečno v občo politično zavisnost Bolgarov od tujih, neslovanskih držav.

Kdor tega ne sprevidi, temu ni pomagati. Še svetovati mu ni, da naj bere samo nemške in angleške časnike, ki so bolgarsko „nezavisnost“ zagovarjali poslednje mesece in tedne. Malo kedaj se je v tako kratkem času tiskalo toliko politične hinavščine in perfidije, kakor ravno zadnje tedne glede na Bolgarijo. Odkrita je bila ta hinavščina pa vsaj v tem, da je odrekala Rusiji naravnost vsako pravico na Bolgarijo, in da ob jednem odkrito žugala Rusiji, ko bi se hotela dotikati bolgarske „nezavisnosti“, „svobode“ in „samostojnosti“.

Navadno velja načelo, da prave poti izpoznamo iz nasvetov naših neprijateljev. Pri nas pa bi hoteli nekatere novine, da bi mi verovali bolgarskim nasprotnikom, kje da so prave poti za bolgarski narod. Že iz tega bi morale dotične naše novine izprevideti, da so jo zabredle, v kolikor slede politiki ne samo bolgarskih, ampak v obče priznanih slovanskih nasprotnikov in celo sovragov. Potegujejo pa se naše novine, ki so jo zagazile, za „samostojnost“ bolgarskega naroda. Tega pa ne izprevidijo, da je ta od zapada najprej razglašena, potem nepretrgoma poudarjana „samostojnost“ samo krinka, s katere pomočjo hočejo Anglija, Nemčija in celo Italija in še druge države spraviti Bolgare v svojo zavisnost in odstraniti slovanski upliv Rusije. Česar diplomacija ne izpregovori, to razkriva njeno včasih vendar okorno novinsko trabantstvo, in to razkriva obči politični razum.

Kako da Nemčija „nesebično“ postopa v zmislu bolgarske „samostojnosti“ in pa ruskega „prijateljstva“, bo razkrila bodočnost še posebe, če se ne razodene že v sedanosti.

Ko bi bilo videti, da doseže Bolgarija s formalno politično „samostojnostjo“ v resnici nezavisnost za samostojen razvoj v vsakem odločilnem oziru, potem bi jej jo gotovo želeli vsi Slovani in tudi ruski narod bi se ne potezal toliko za svoj upliv mej Bolgari. Ali ravno ker hočejo neslovanske države Bolgariji podeliti lažljivo „samostojnost“ katero bi izrabljali za neslovanske namere proti

Rusiji, proti Slovanstvu, se upirajo takim nameram Rusi in so zaradi tega tudi drugi Slovani z Rusijo. V resnici tudi ko bi konečno prišla Bolgarija v isto zavisnost od Rusije, katero zavisnost hočejo druge države ustvariti v svoj prid na Bolgarskem, bi ta neugodnost ne bila nikdar toliko huda za bolgarski narod, kot pa pod zavisnostjo od neslovanskih držav. Ta resnica je bistven razloček mej obema možnostima.

Rusija nima poklica, da bi Slovane tujčila; tega bi še mogla ne, ker Slovan vendar ne more tujčiti z lastnim jezikom Slovana. V najhujšem slučaju bi utegnila Rusija porusiti druge Slovane, ki bi pa tudi tako še vedno ostali Slovani. Rusija pa še tega ne namerja, dasiravno ne bi bila nobena nesreča, ko bi kak slovanski narod porusila; ta bi bil potem varen pred potujčevanjem, veliko varniši nego je vsak slovanski narod zdaj, če ni ruski.

Rusija pa ima namen, ne rusiti, ampak varovati, da se Slovani ne odtujijo svojemu plemenu, in ona bi tudi Bolgare najbolje varovala s tem, da bi čuvala nad slovanskim obredom krščanske vere. Tako varstvo je bilo in ostane najboljša bramba proti potujčevanju. Mohamedanstvo ni potujčilo Bolgarov in Srbov, ker jim je prepuščilo slovansko cerkev; še bolj pa more Rusija varovati isto cerkev, ker pripada ves ruski narod k njej.

Rusiji je torej do tega, da se balkanski Slovani ne potujčijo z raznovrstno zavisnostjo do neslovanskih držav in v tem pomenu mora pač vsak slovanski narod zlagati se z ruskimi prizadevanji na Balkanu. Da Rusija nima drugega glavnega namena, je razvidno tudi iz tega, da ni hotela stalno zasesti Bolgarije, potem ko jo je osvobodila po tedanjih razmerah, in da Bolgarije noče zasesti tudi zdaj, je posneti iz poluuradnega ruskega lista „Nord“, ki odločno zanikava, da bi hotela Rusija okupovati Bolgarijo.

Kar se pa dostaja teženja Rusije, da bi uplivala na Bolgare, pravi te dni isti „Nord“ glede na izjavo ministra Tisze v ogerskem državnem zboru tako-le: „Madjarski minister zanikava v jedno mer, da bi bil kak dogovor mej Avstrijo in Rusijo glede na določbo mej interesom, katere bi imeli ti dve državi na balkanskem polostroju; vendar pa ni nič

LISTEK.

Nekoliko o francoskem zavodu ter o francoskej akademiji,

(„Institut de France“ ter „Académie française“.)

Dokaj je znano, kako je nastala „Académie française“. Kardinal Richelieu je zvedel, da se mnogi pisatelji redno shajajo v hiši imovitega, toda ne kaj izobraženega mecena Conrarta, ki je pozneje s svojim modrim molčanjem v akademiji izvalil iz slovečega satirika in estetika Boileau-a verz: „I' imite de Conrart le silence prudent“. Dal je Richelieu vprašati zbor pisateljev, ali se ne bi v bodoče hoteli redovito zbirati v družbi pod javno avtoriteto. Dolgo so se pisatelji pomišljali, ali bi bilo vredno stopiti na oficijalno stališče ter uživati obljubljenoto dotacijo, zato pa izgubiti svojo nezavisnost. Konečno se je družba Conrartova udala leta 1634 in se začela imenovati „Académie française“, kar je bilo tudi kardinalu po volji. V 29. dan januarja 1635. leta jo je potrdilo kraljevo pismo, a to pismo je bilo registrovano še le čez dve leti in pol, ker se je parlament Pariški bal, da bode lite-

rarno sodišče kardinalovo segalo v njegove sodniške pravice. Članov je bilo štirideset in to število je ostalo do današnjega dne, akoravno so se od leta 1634 pa do letos pisatelji francoski neprestano množili in je čedalje pomenljivejše bilo slovstvo za narodovo življenje. Samo po sebi se umeje, da so zagledali bili akademiki čedalje izborniški možje in je akademija bila v čedalje večjih časteh.

Skoro v istem času navstaneta tudi „Académie des Inscriptions et Belles-Lettres“ 1663. leta ter „Académie des Sciences“ 1666. leta. Ona se je začetkom imenovala „Petite Académie“ in je bila nekak odobor za dvorne slovesnosti, da jim je omišljevala embleme, devize in napise. Iz teh skromnih mej pa se je pozneje razširila v „Académie des Inscriptions et Belles Lettres“, v družbo jezikoslovcev, starinarjev in zgodovinarjev in takšna je ostala do danes, imejoč 40 družabnikov. „Académie des Sciences“ pa je založil Colbert za stroga znanstva, ki so se v tisti dobi krepko jela razvijati. Poleg „Académie française“ je ona izmej vseh akademij najbolj sloveča, po neke dobe je imela celo več veljave nego „Académie française“. Zmirom pa je uživala bolj plitvo ime „Académie de peinture et

de sculpture“ (pozneje „des beaux-arts“); ustanovili so jo bili 1648. leta.

Do revolucije so te štiri akademije živele vsaka sama za se. Revolucija pa jim je vsem z dekretom konventa upihnila luč življenja v 8. dan avgusta 1793. leta. Velika ta nevhvaležnost! Po akademijah je vedno vladala strogo republikanska enakopravnost in saj se je zlasti v „Académie française“ pripravljala pot revoluciji! Ravnala se je po poveljih pregnanega Voltaire-ja in zbrala je v svojem naročju vse enciklopediste razen Diderota, kateremu je izrecen kraljev veto branil ustop, ter razen J. J. Rousseau-a, ki ni hotel prihajati na redne shode. Zakrivili pa so akademiki svojo akademiško smrt s tem, ker so se prehitro zbal revolucije. Komaj je bila storila prve korake, že so hoteli biti spreobrneni. Zato se je javno mnenje, katero so vodili, potem obrnilo proti njim samim. Zaveznikov neso dobili, ker nasprotniki revoluciji so bili tudi nasprotniki filozofiji. Postali so torej nepopularni. V resnici pa sta jim bili uničeni le „Académie française“ in „Académie des Inscriptions“; „Académie des Sciences“ je le izgubila svoje ime in opravljala posle, ki jej jih je izročeval konvent.

manj očitno, da ne more Avstrija zanikati pravice Rusije, da ne bi varovala svojega upliva v Sofiji, od onega trenutka, odkar stalno Avstrija sama upliva na Belgrad. „Nord“ pristavlja, da v Berolinski pogodbi ni izrečeno, da bi bilo dovoljeno uplivati Avstriji na Srbijo, in vendar je ta upliv očiten in svetu znan.

Da bi pa ne menili, da rabimo samo slovanske ali celo samo ruske dokumente, naj pristavimo, kar govori „Politische Fragmente“ v 40. številki t. l. o katerem listu je dobro znano tudi v Ljubljani, da ni preveč prijazen Slovanom, ki pa je vendar bolj ali manj dosleden. Ta list torej se izraža glede na Tiszino izjavo tako le: „To so vse samo besede in nič več. Politika, kakoršna je razglasil gospod pl. Tisza, se tudi celo ne strinja s tem, kar je storila doslej Avstro-Ogerska na vzhodu. Ko bi želela Avstro-Ogerska samostojen razvoj balkanskih držav, potem bi ne smela mej drugim zasesti tudi Bosne in Hercegovine ne, ki sta tudi balkanski deželi, in bi ji ne bilo treba toliko skrbno (ängstlich) brigati se za Srbijo, ko je ta država že dosegla svojo samostojnost. Torej morajo biti še druge okolnosti, katere določujejo avstro-ogersko vzhodno politiko, nego samo one, katere je naznanil gospod pl. Tisza, okolnosti, katerih ne poznamo in jih tudi ne moremo uganiti, potem ko se absolutno zatajuje meja mejsebojnih interesov.“

Torej tudi avstrijski pošten list razkriva dvojno logiko, s katero hočejo odmeriti Bolgariji celo v Avstro-Ogerski „samostojnost“ po jednem kopitu, Bosni in Hercegovini in naposled Srbiji pa po drugem kopitu. In to je česar Rusija ne dovoli, in v čemer morajo Slovenci odobravati logiko ruskih namer. Naj potem trezno misleči človek še pritrjuje oni „samostojnosti“, s katero žele zapadne države oblagodariti bolgarski narod!

Da nasprotujejo v Bolgariji bolgarski življenjski samo ruskem uplivu, je tudi res. Ali oni, ki se postavljajo proti Rusiji, so nekaj podkupljeni, nekaj za peljani in najbolj pa zaslepljeni. Vse, kar se godi sedaj v Bolgariji proti Rusiji, so samo burke in potem spletke, za katere je neslovanski svet gotovo poštel tisoče in tisoče. Anglija je gotovo velike vsote potrosila, da je novinstvo židovsko podkupila in potem učinila, da se sedaj z Bolgarskim narodom uganjajo burke z namerami največje podlosti! Kje je potem samostojna določba? Kdo nam pove, kako v resnici misli bolgarskega naroda večina? In ko bi bila ta večina zapeljana, kdo naj skrbi za prihodnjo srečo bolgarskega naroda, če ne drugi Slovani sami in če ne na prvem mestu Rusija, ki je žrtvovala stotisoče svojih sinov in milijone denarne vrednosti za isti, sedaj od tujstva zbegani bolgarski narod?

In potem naj se še potegujemo za hinavske glasove o „samostojnosti“, kakoršni prihajajo od največjih nasprotnikov vsega slovanstva! Še celo analogija je kriva, da bi se avstrijski Slovani potegovali za samostojnost Bolgarov, kakor in ker jo zahtevamo tudi mi Slovani v Avstriji.

V tem zmišlu je zagovarjala že lani in letos praška „Politik“ avtonomijo bolgarskega naroda.

Dve leti je trajalo to nedoločno stanje. V 23. dan oktobra 1795 pa pride na svetlo zakon o občnem pouku, zakon, ki je izvrševal načelo, izrečeno v ustavi z 22. dne avgusta 1795. „Za vso republiko živi naroden zavod z nalogo, da zbira izumitve in popolnjuje umetnosti ter znanstva.“ Ta nov zavod je obsegal jedno samo občestvo, a to občestvo se je delilo na tri razrede. Ti trije razredje pa so bile stare tri akademije z novimi imeni. Imena „akademija“ so se izogibali preskrbnosti, da ne bi razžalili predsodka, ki je le naprej vladal proti zatrtim akademijam, a zlasti proti „Académie Française“. Celo Napoleona, ki se je v Egiptu podpisal „Le membre de l' Institut, général en chef“, si je bil osvojil isti predsodek; on tudi kot cesar nikdar ni dovoliti hotel, da bi razredi zavoda zopet imeli naslov „akademij“, kar so želeli. Mislil je, da se hoče s starim imenom le ločiti in deliti, rušiti jedinstvo, ki je njemu bilo zlasti pri srci. Trije razredi zavoda bili so: „Classe des sciences mathématiques et physiques“, „Classe des sciences morales et politiques“, „Classe de la littérature et des beaux-arts“. Prvi razred je pomenil nekdanjo „Académie des sciences“, drugi dve pa nesti bili niti

Ali ravno s tega stališča bi morali avstrijski Slovani odobravati ruski upliv na Bolgarijo. Kajti v Avstriji se ne želimo odtrgati od velike države Avstrije, ampak si želimo narodne samouprave pod zaščito Avstrije in z žrtvami za to veliko državo. Rayno Slovenci bi morali popolnoma anajozno želeli, da bi se Bolgari obvarovali pred tujstvom pod mogočnim varstvom Rusije in ruskega naroda, ki ima gotovo večji in boljši upliv v slovanskem zmišlu na vlado rusko, nego ga imajo avstrijski Slovani v pojedinosti ali pa v skupnosti na skupne vlade v naši državi. Torej je ruski narod največje poroštvo zato, da bi se bolgarski narod varoval pred tujstvom in razvijal gmotno in kulturno na svojo srečo in na pomnoženje moralnega upliva, ki ga potrebujejo pojedini, zlasti manjši slovanski narodi za svoj obstoj in razvoj.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. oktobra

Konservativni „Grazer Volksblatt“, ki pa ni bil vselej posebno prijazen Slovanom, zagovarja najnovejšo jezikovno naredbo pravosodnega ministra ter hudo zavrača govor Chlumeckega, ki se je pritoževal v zbornici radi te naredbe, da se Nemcem krivica godi. Očita mu hinavstvo, kajti levica ne mara za mir in išče le uzroka za prepire. Nemcem ta naredba samo zategadelj ne ugaja, ter nemškimi uradnikom, ki neso zmožni češčine, otežuje službovanje v narodnih okrajih. To je sicer britko za tiste, katere zadeva, a državnega interesa se to prav nič ne tiče, kake bolečine imajo češki ali nemški uradniki, kar se tiče kvalifikacije. Nesmisel in slepenje naroda je, če se spravlja državni interes v zvezo z nekaterimi pisarijami Praške pisarne. Preveč se že slepari s tem, da se interesi nemnoških proglašajo za državno korist.

Vnanje države.

Kako so volitve izpale v Bolgariji, še ni poročil. Samo iz Sofije se javlja, da so zmagali vladni kandidati. Ministri Radoslavov in Ivančov ter regent Stambulov dobili so nad 1700 glasov. Vseh volilcev je bilo prišlo okolu 1800. Karavelov je pal pri volitvah, ker ga dolžé, da se je bil udeležil zarote proti knezu Aleksandru. Dobil je samo 17 glasov. — Zaradi udeležbe pri zaroti je 6 kapitanov, 8 poročnikov in 8 podporočnikov disciplinarno obsojenih na jeden mesec zopora. Glavni kolovodje pa še neso sojeni. Več visokim častnikom se je namignilo, da naj odstopijo 41 gojencev vojaške šole so uvrstili kot prostake v polke, drugim se je dovolilo dalje ostati v šoli, ker neso vedeli dobro, kaj nameravajo zarotniki. — O potovanji Kaulbarsovem se poroča, da je rusoljubna deputacija, katero je v Ruščuku vsprejel, štela le dvanajst oseb. Rusiji nasprotna deputacija je pa štela 250 oseb, mej njimi več uplivnih mož. Poslednja izročil je Kaulbarsu pismeno izjavo, ki obsega sledeče štiri točke: 1. Cankovci delajo na pogin Bolgarije. Zategadelj se nečemo ž njimi bratiti in se tudi nismo hoteli udeležiti deputacije dvanajsterih, katera je Vas poprej pohodila. 2. Cankovci delajo krivico vladi, ki je domoljubna in katero vodijo dobri nameni. 3. Mi odobravamo, da bodo takoj volitve in se kaznujejo izdajalci, ki so zakrivali zločinstvo dne 21. avgusta, ravno tako odobrujemo druge ukrepe vlade, ker so ustavni in zakoniti. 4. Proti Rusiji pa gojimo čuvstva spoštovanja in hvaležnosti. — Poveljnik Ruščuške garnizije, Filov, je obiskal Kaulbarsa in svetoval častnikom, da naj isto storé. Častniki so pa sklenili, da ga ne obiščejo. Po drugem poročilu pa čast-

kakor „Académie française“ niti kakor „Académie des inscriptions“. V drugem razredu je bilo šest odsekov: 1. „Section d' analyse des sensations et des idées“, 2. „Section de morale“, 3. „Section de science sociale et de législation“, 4. „Section d' économie politique“, 5. „Section d' histoire“, 6. „Section de géographie“. V tretjem pa jih je bilo osem: 1. Slovnica, 2. Stari jeziki, 3. Pesništvo, 4. Davnine in spominki, 5. Slikarstvo, 6. Kiparstvo, 7. Stavbarstvo, 8. Glasba in deklamacija. Zanimiva je ta razdelitev na dvojno stran, prvič, kako se kar nič ne dahne beseda filozofija, ki je v tedanji dobi, zlasti pa pri Napoleonu imela slabo ime, potem pa, ker se čisto nič ne omenja „Académie Française“. Navadno se pravi, da se je „Académie Française“ z „Académie des inscriptions“ pogubila v tretjem razredu novega narodnega zavoda. Toda sloveči državnik in pisatelj Jules Simon, sedajni tajnik moralnih in političnih znanstev, sodi v svoji knjigi „Une académie sous le directoire“ (Paris, 1884) o tem vprašanji tako-le: „Ustanovitelji zavoda so radi pravili, da je „Académie française“ bila le zbirališče slovniciarjem in pesnikom. A to je bilo nad vse napačno, ona imela je v istini jednega samega slov-

niki le zategadelj neso obiskali Kaulbarsa, ker jim je to bila strogo prepovedala vlada. Zapretila jim je, da bode vsakega odstavila, kdor bi se predrznil iti h Kaulbarsu.

Sedaj se še nič gotovega ne vé, kaj misli storiti Rusija. Ruski listi so jako različnega mnenja. Mnogo jih priporoča, da bi se Rusija za Bolgarijo nič več ne brigala. V Peterburgu je tudi razširjeno mnenje, da bode zopet voljen princ Aleksander ter ga bodo potrdile vse velevlasti razen Rusije, tudi Nemčija. Tembolj je to verojeta, ker noben drug princ ne mara iti v Bolgarijo. — Ruski konzul v Sofiji je ustavil diplomatsko občevanje z bolgarsko vlado le za tako dolgo, da od Kaulbarsa dobi novih instrukcij.

Grški kralj sedaj biva v Parizu. Z nekim „Temps“-ovim sodelavcem imel je kralj razgovor. Rekel mu je, da njegovo bivanje v Parizu nema političnega pomena. Kralj je zagotavljal, da se Grška ne misli mešati v sedanje zmešnjave. Grška bode le opazovala dogodke, kakor jih Francija. Grška vlada se lahko opira na narod. Trikupis je jako spreten državnik. Kralj je priznal, da se dosednji položaj ne bode vzdržal. Nobena vlast ne more dolgo izvajati absolutne suprematije v Evropi. Grška bode vedno za to, da se spolnuje Berolinski dogovor, ki se pa še ni popolnem izvršil. Potem se je kralj izjavil, da mu prav ugaja sedanja francoska vlada, ter se on nadeja, da se bode prijateljstvo mej Francijo in Grško še bolj utrdilo.

O potovanji angleškega ministra Churchilla, se nič gotovega ne vé. Časniki se pripravajo ali je bil v Berlinu ali ne, če je bil, ali dva dni ali le jeden dan, ali so na angleškem veleposlaništvu vedeli zanj ali ne, se je li razgovarjal z državnim tajnikom Herbertom Bismarckom ali ne. Sedaj bo menda tega prepira konec, ker se nam brzojavlja, da je Churchill pod imenom Spencer potoval iz Berlinu in v Prago.

„Republique Française“ pravi, da se zastoj prizadevajo spreiti Francijo in Italijo zastran Tripolisa. Ako bode Italija hotela prisvojiti si Tripolis, Francija tega ne bode branila, če le ne bo kdo drugi. Nemški listi so se poslednji čas jako prizadevali, da bi sprli Francijo in Italijo. Posebno bi bili Nemci radi dali Franciji kaj opraviti v Afriki, da bi Nemčiji ne bila nevarna. Zategadelj so nemški listi pisali, da Nemčija ne bodo ovirala Francozov, če si hote prisvojiti Tripolis. Hoteli so dati na ta način Francozom migljaj, da naj si to deželo prisvoje. Italijani so to Nemcem jako zamerili. Kakor se vidi, se Francozi ne bodo dali od Nemcev zapeljati, ampak bodo svojo pozornost obračali le proti Nemčiji.

Novo španjsko ministerstvo je sestavljeno. Sagasta je predsednik. Vnanje zadeve je prevzel Moret, notranje Castillo, pravosodje Alonso Martinez, vojno general Gal Castilla, pomorstvo Arias, javna dela Navarro-Rodrigo, finance Puigerver, kolonijske zadeve Balaguer. Novi vojni minister še v politiki ni prav nič znan in to je morda zanj ugodno.

Dopisi.

Iz Kamnika 9. oktobra. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo priredila je naša Čitalnica veselico z jako obširnim vsopredom v proslavo imendana presvetlega cesarja.

Posamičnih točk in pesnij ne bodem omenjal, le toliko bodi povedano, da je nastopilo lepo število pevcev, ki so pokazali, da so tudi težavnim pesnim kos. V prvi pesni „Naša zvezda“ pel je solo g. A. Stefančič s takim občutkom, kakeršen je le prvim pevcem lasten. O igrah se pač ne da mnogo govoriti, ker so prekratke in je v njih vsebina skoro nehvaležna. Kljub temu so pa naši diletanti prav sposobno stopali po deskah, ki pomenjajo svet. Go-

ničarja Beauzéea, imela je vedno več prozastiv nego pesnikov, gotovo pa zmirom cvet najduhovitejših mož; bila je sodnica ukusa, ognjišče filozofije. Če tudi se sploh trdi, da je „Académie française“ poleg „Académie des inscriptions“ in „Académie de peinture et de sculpture“ napravljala tretji razred zavoda, vendar je le res, da je poprej iskati akademije XVIII. stoletja v drugem razredu, tedaj se je namreč v akademiji prav toliko filozofije gojilo kolikor literature. Očividno je, da je baš „Académie française“, katero je od dalje vladal Voltaire in upravljal D' Alembert, katera je za svoje člane imela skoro vse urednike enciklopedije, povod dala k ustanovitvi razreda, ki se je specialno baviti imel s filozofskimi učenostmi. Se ve da so bila v ta razred vsem članom nekdanje „Académie française“ vrata sistemno zaprta, ker se je bila proti njim vojna vnela in se ni imelo nobenega čuta več za literarno izvrščino. Simon trdi, da je Bonaparte 1803. leta drugi razred zavoda uničil, ker mu ni ugajala prostodušnost njegovih filozofskih članov, ne pa zato, ker bi bil menj storil, kakor drugi razredi. „Bonaparte je znal, da ga slavijo kot premagovalca nereda, pa da ga črtijo kot premagovalca svobode.

spica Josipina Medvedova, je nagajivo in svojeglavno Jelo, kakor tudi možitveželjno Eglantino prav dobro igrala in je v resnici prava naslednica svoje vrle sestre.

Ivanka Osole nam je kot mlada gospa ugajala vrlo dobro. Gospica Amalija Jašovec nam je kot prvenka našega odra zelo mila.

Gospodov ne bodem omenjal, le toliko, vsak je bil kos svoje nalogi.

Vsem najsrečnejša hvala, da smo se zopet jedenkrat pošteno zabavali v našem središču, v naši čitalnici. Zadnji čas je nek čuden veter potegnil preko naše čitalnice in v resnici, ne razumejemo onih, koji so to pihljanje proužročili. Zakaj toliko nasprotstva? Ako se Vi, ki povsod, le v čitalnici ne nahajate zabave, ne morete udomaćiti potem vsaj molčite in ne agitujte javno proti čitalnici, kjer se nič slabega, ampak vse le dobro, pošteno in plemenito uči naša mladina.

Upajmo pa, da nam bodočnost pripravi lepše čase, in da se bode povrnil v naše mesto „zlati mir“, ter da bode s tem tudi nastalo boljše socijalno življenje.

Slavno uredništvo „Slov. Naroda“
v Ljubljani.

Z ozirom na dopise „od Save“ v „Slov. Narodu“ št. 206, 207 in 208 t. l., izvolite vsprejeti sledeče stvarne popravke v gorej imenovani list.

1. Ni res, da bi bil imel pokojni župnik Zajec „komaj četertinko toliko dohodkov, kot jih ima sedajni njegov naslednik.“

2. Ni res, da bi bil jaz iz sebičnih namer za novi stavbeni prostor agitoval.

3. Ni res, da bi jaz bil kupil cerkvi zemljišče iz cerkveno-stavbenega zaklada, ali pa iz najvišje milodarov.

4. Ni res, da bi ovo posestvo dajalo le samo 50 gld. zakupa.

5. Ni res, da bi jaz bil kedaj cveto prisegel: „Cerkve ne boste še imeli.“

6. Ni res, da bi se bil jaz pravdal s svojimi župljani za kaplansko bero.

7. Ni res, da bi mrtvih mej tem ne pokopaval, bolnikov ne prevedoval, ali da ne bi bil hotel mater upeljevati, dokler niso plačale petnajst krajcarjev za velikonočne spovedne listke.

8. Ni res, da bi bil jaz kedaj govoril, da hudiči so se trgali za Gambettovo grešno dušo.

9. Ni res, da ko bi po mojem bilo, bi Mokričani še dolgo let zmrzovali v leseni kapelici.

10. Ni res, da bi stavbeni predsednik imel v oskrbi le samo občinske doneske k stavbenemu zakladu.

11. Ni res, da bi zakoni in oblasti meni bile le peto kolo.

12. Ni res, da bi stara dva zvana bila za novi zvonik, kakor otročji klobuk za možko glavo, — toraj premala.

13. Ni res, da bi jaz hotel hleve imeti zidane prej nego cerkvo.

14. Ni res, da bi stavbeni računi predsednika izgledni bili.

15. Ni res, da bi jaz bil kedaj komu te besede pisal: ich habe an der Ehre desselben (preds.

Znal je, da se v drugem razredu tudi misli. Hotel je, da se mu pokori ves svet. Določilo se je, da se zatvori ta vélika šola politična. Filozofija je bila zadeta, a padla ni. Če je padla, je padla po svoje pravici, s svobodo in za svobodo.“

Od 1803. leta do 1816 imel je zavod tele štiri razrede: 1. Sciences physiques et mathématiques, 2. Langue et littérature Françaises, 3. Histoire et littérature anciennes, 4. Beaux-arts. V teh letih so se tajniki razredov za stalno postavljali, a načelniki so se menjali vsako četrletje, kakor poprej in kakor se menjajo še dandanes. Tako je sicer prišlo, da si člani neso bili mej sabo istopravni, kakor se je preje strogo poudarjalo, nego secrétaires perpétuels“ so odslej imeli veliko moč mej svojimi kolegi; a potreba je bila živa, da je kdo bil, ki je skrbel za vez tradicije.

Zavod, ki je bil sad revolucije in cesarstva, živel je tudi po „restavraciji“ Burbonov, toda razredi v njem dobili so stari akademiški naslov in mej sabo neso bili več tako tesno zvezani. Od 1816. do 1832. leta imel je zavod te-le štiri akademije: 1. „Académie Française“, 2. „Inscriptions et Belles-Lettres“, 3. Beaux-Arts“, 4. „Sciences“. Strogo, eksaktna znanstva so navlaš tako v kot potisnili,

dr. N.) nie im Mindesten gezweifelt, ali pa: „Um die mir von der göttlichen Vorsehung . . . zu geniessen.“

16. Ni res, da se jaz 30. junija t. l. v sodni župniji mil. k. škofu tako glede vožnje, kakor glede odela spodobno ne bi bil predstavil.

Dolina 9. oktobra 1886.

Fr. Brulec,
župnik.

K temu popravku treba male opazke. Dotični dopis poslal nam je popolnem verodostojen mož, ki je pripravljen vse dokazati, kar je pisal in nas je tudi pooblastil, da smemo povedati njegovo ime, ko bi bilo treba. Naš dopis imel je torej krepak temelj, katerega po našem mnenju ne omaje jednostavno zanikavanje, niti vse „Ni res“-litanije, sestavljene po prastarem pravilu „Si fecisti nega!“

Uredništvo „Slov. Naroda“.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Ordinarijski tajnik in začasni spiritual v osrednjem semenišču v Gorici, Andrej Jordan imenovan je članom deželnega šolskega sveta za Gorico in Gradiško. — Ivan Šabec, uradni sluga pri deželni sodnji v Trstu, dobil je je povodom svojega umirovljenja srebrni zaslužni križec.

— („Pisateljskega podpornega društva“ odbor) sklenil je spet pričeti zabavne večere, kajti prišel je spet čas v kojem se človek rad umakne ob večerih v sobo. In kaj je pri tem prijetnejše, kakor solidna družba, kder se lahko pogovarjaš o javnih dogodkih, o duševnem in gmotnem napredku svojem in svojih bratov? V ta namen, da bi se spet oživilo naše društveno življenje in da bi se spoznali bolje drug drugega, priredi bodočo soboto, 16. t. m., „Pisateljsko podporno društvo“ zabavni večer v steklenem salonu Čitalnice Ljubljanske ter se vabijo vsi gg. društveni k prav mnogobrojni udeležbi in to tem več, ker se imajo rešiti nekoja zabavnih večerov dotikajoča se važna vprašanja. Ob enem se vabijo vsi tisti gospodje, ki še neso društvu pristopili, naj to zdaj store. — Začetek zabavnemu večeru bode ob osmih.

— (Slovenska predstava v deželnem gledališču) bode v nedeljo 17. t. m. Predstavljalo se bode: „Nezgodna starega mladenčca“, burka s petjem v treh dejanjih. Uspeh omenjene igre pred dvanajstimi leti zagotavlja nam tudi v nedeljo polno hišo; tembolj, ker dramatičnega društva odbor priredi igro s petjem, da ustreže željam slovenskega občinstva. Pouk in vodstvo pevskih točk je v rokah gospoda profesorja Gerbica.

— (Sijajna zmaga.) V Škofji vasi pri Vojniku v stranki celjskega zmagala je včeraj 11. t. m. narodna okrajna pri volitvah v občinski zastop v vseh treh razredih z ogromno večino. S to zmago izgubili so nemškutarji v celjskem okraju velevažno postojanko, ter imajo sedaj v celem celjskem okraju samo še 3 občine v svoji oblasti. Slava vrlim volilcem.

ker se jim je bila preobila čast skazovala za revolucije. „Julijska monarhija“ dodala je tem akademijam še peto, ker je na to silil Guisot. Ime jej je bilo „Akadémie des sciences morales et politiques“. Potem se je red akademijam tako predrugail, da so „Sciences“ prišle na tretje mesto, „Beaux arts“ pa na četrto. Najnovejša akademija je morala zadovoljna biti s petim mestom. „Moralne in politične znanosti“ pa so imele sedaj pet odsekov s 30 člani in ne šest, kakor poprej. Prvi odsek je bil za „philosophie“ drugi za „morale“. Tretji odsek naj bi se ne bavil več s „science sociale et législation“, ampak z „législation, droit public et jurisprudence.“ Napoleon III. je 1855. leta ukazal nov, šesti odsek za „politique, administration et finances“; pomnožil je tudi število družabnikov na 40, imenovavši desetero novih članov z dekretom samo zato, da bi nekateri politični prijatelji brez znanstvenega izobraženja dobili veleželjeni naslov „de l'Institut. Ali 1866. leta so odpravili šesti odsek in njegove člane, dva in dva, oddali v pet prejšnjih odsekov.

Drugače pa je zavod še danes tak, kakor je bil 1832. leta.

(Konec prih.)

— (Kolera.) Na Igu včeraj nobeden ni zbolel in tudi nobeden od poprej zbolelih umrl. Torej je upati, da je kuga zadušena. Po natančnem poizvedovanju prišlo se je na sled, odkod se je kuga zanesla na Ig. Dne 30. septembra hodil je v vojake poklican novinec z Gore (Pri Loškem potoku), kjer je kolera še pred nekaj tedni hudo razsajala, preko Iga v Ljubljano. Postal je dlje časa mej delavci na cesti in bil, kakor pravijo, slab in bolehen videti. Tri dni pozneje, 2. oktobra, zbolel je prvi delavec in potem v 5 dnevih še 11, tako da je vsega vkupe jih 12 zbolelo, trije so dozda umrli, 4 so že ozdraveli, ostali so še bolni.

— (Na kolodvoru Ljubljanskem) je z današnjim dnevom zdravstveno preiskavanje in razkuževanje potnikov iz Trsta in z Reke ustavljeno.

— (Okrajno glavarstvo v Črnomlju) naznanilo je brzozavno, kakor čitamo v „Laibacher Zeitung“, da sta se v vasi Griblje pripetila dva koleri podobna slučaja. Devetleten deček je umrl; za njim zbolela je njegova 7 letna sestra in ni upanja, da bi ozdravela. Od kod se je ta bolezen tjakaj zanesla, se še ni moglo dognati. Vse potrebne naredbe so se takoj ukrenile, da se kuga dalje ne širi.

— (Uradno izvestje o koleri:) Od polnoči 10. do polnoči 11. t. m. v Trstu 8 oseb za kolero zbolelo, v okolici 0. Umrli 2 osobi, izmej prej zbolelih 4. Doslej zbolelo 752 oseb, ozdravelo 241, pomrlo 475. — Z dežele se naznanja: V Trsteniku, v Pulji in v Rovinji po 1 slučaj.

— (Akad. društvo „Triglav“ v Gradcu) ima svojo prvo zborovanje v četrtek dne 14. t. m. v gostilni „zur alten Bierquelle“, sobe br. 4. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Dnevni red: I. Pozdrav predsednika in sprejem novih udov. II. Čitanje zapisnika. III. Slučajnosti. Gosti dobro došli!

— (Madjarščina na Hrvatskem.) Ogersko komunikacijsko ministerstvo izdalo je naredbo, da morajo vsi stražniki ob železnici Zakany-Reka do 1. januarja 1887 napraviti izpit iz madjarščine, sicer bodo brez usmiljenja iz službe odpuščeni. Postopanje Madjarov je neusmiljeno in brezozirno, kajti stražniki so skoro izključno sami Hrvati, ki se v tem kratkem roku ne morejo priučiti zoprni madjarščini.

— (Razpisano) je mesto vladnega tajnika pri politični upravi na Kranjskem (VIII. razred) eventualno mesto okrajnega komisarja, potem jedno eventualno 2 mesti vladnih koncipistov. Prošnje do 25. oktobra t. l. — Razpisano je mesto pristava pri okrajni sodnji na Ptuji. Prošnje do 27. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. oktobra. „Wiener Zeitung“ objavlja ročno pismo cesarjevo Kalnoky-ju, Taaffe-u in Tiszi, da se delegacije skličejo v 4. dan novembra v Budimpešto.

Dunaj 12. oktobra. Pražak danes odgovoril na interpelacijo glede njegove jezikovne naredbe. Mnogokratno odobravanje desnice. Levica jako razburjena. Maggov predlog za debato o odgovoru zavržen.

Varna 12. oktobra. Kaulbars zvečer semkaj dospel. Deputacija prebivalstva njemu nasproti izjavila zaupanje v vlado.

Sofija 11. oktobra. Vladni kandidati prodrli z veliko večino. Tudi po deželi dobila vlada znatno večino, zlasti v Vzhodni Rumeliji ni zmagal noben protikandidat. V Varni in v Vidinu, kjer sta ruska konzula, bili so jednaki nemiri, kakor tukaj. V Vraci in v Beli Slatini prebivalstvo ni volilo. V Dubnici umorili nekdanji hajduki podprefekta in oba vladna kandidata. Sicer povsod mir. Kmete, ostavivše ruski konzulat v Sofiji, so policaji in vojaki vzeli v svoje varstvo in je odpeljali in vojašnico, od koder so jih po noči odpustili, da so se tako preprečili tepeži s prebivalstvom. Mesto mirno.

Sofija 11. oktobra. Po Rusih nahujskani Makedonci umorili so v Dubnici policijskega predsednika Dimitrova in vladna kandidata Grančarova in Sografova. V nekaterih kmetijskih volilnih okrajih ruska stranka volitev zabranila. Konzuli tujih vlastij so protestovali proti postopanju kmetov v ruskem konzulatu, na kar se je napravil red.

Pariz 11. oktobra. „Matin“ ima telegram iz Šumle, da je Kaulbars dobre volje in kljub svojim neuspehom nikakor potr.

Dunaj 11. oktobra. Lord Churchill ob 9¹/₄ uri zvečer semkaj dospel in se nastanil v hotel „Imperial“.

Budimpešta 11. oktobra. V poslednjih 24 urah 14 oseb za kolero zbolelo, 9 umrlo.

Szegedin 11. oktobra. V poslednjih 24 urah 17 oseb za kolero zbolelo, 12 umrlo.

Razne vesti.

* (Umrli) je te dni general Ulrich, ki je l. 1870. tako junaško branil Strassburg proti Nemcem. Pokojnik porodil se je 1802. l. v vojaški granici in njegovo prvotno hrvaško ime je bilo Djurić.

* („Moskovskija Vjedomosti.“) Odkar je Katkov, urednik temu listu, bil odlikovan Vladimirskim redom, pomnožilo se je število naročnikov za 10.000

* (Zarota anarhistov na Dunaji.) Včeraj smo že omenili, da se je Dunajski policiji posrečilo, zasačiti celo tolpo anarhistov in tako rešiti Dunaj velike nevarnosti in groze. Zaprti anarhisti snovali so jako predrzne naklepe proti varnosti življenja in imenja. Da bi dobili potrebnih sredstev za svoje zločine, sestavili so posebno skupino za ponarejanje denarja. V tej skupini bili so Otto Steidl, Nikolaj Siegl, Paul Schwarz in J. Ondriczek. Te zlodejce so že pred 14 dnevi prijeli. V njih delavnici našli so jako fino orodje, razne kovirne in okrogle kovinske sestave, iz katerih bi se bili imeli delati goldinarji. Pri preiskavanju stanovanj dne 3. t. m. je našla policija razstrelilne steklenice in bombe, kakršne priporoča Penkert v svojem listu „Rebell“, Most pa v svoji „Freiheit“, veliko užigalnih tekočin, bodala, ponarejene brade, ponarejen policijski ukaz s policijskim pečatom in s ponarejenim podpisom policijskega predsednika. Zlodejci delili so se v štiri skupine. Prva bi bila morala prouzročiti požar v Penzingu. Druga je mej skladišča lesa v Rossau že bila postavila užigalne stroje, ki so pa k sreči bili tako slabo prirejeni, da se neso mogli užgati. Tretja skupina imela je Untermeidling in Hetzendorf v svojem področju. Razstrelilno steklenico postavili so bili na skladišče lesa, steklenica se je bila razletela, a ogenj se hrastovega lesa ni mogel hitro prijeti in kmalu je bilo vse pogašeno. Četrta skupina bila je namenjena v Dolenji Meidling in Favoriten. Oskrbljeni so bili njeni člani z vsemi sredstvi, ki so potrebna za požiganje. Zaprtih je 17 anarhistov. Petnajst prijeli so jih na Dunaji, jednega v Švici, jednega v Linzu. Po svoji obrti so strugarji, kleparji, čevljarji in tkalci. Veliko jih je bilo že v Merstallingerjevo pravdo zapletenih. Preiskava spravila je mnogo gradiva na dan, večina je neki že vse priznala, vendar policija vseh podrobnosti in tudi imen vseh zaprtih zločincev še neče objaviti, ker se jej menda še ne zdi umestno. Konečna razprava bode izvestno imela mnogo zanimivega in pokazala bolezni, ki dandanes razjeda socialno življenje velikih mest in katera si je strah in grozo, uničevanje vsega obstoječega brez vsakega smotra zapisala na svoj prapor.

* (Angelj ga ubil.) Ko je katoliški duhoven dr. Kavanagh preteklo sredo v Kildarcu na Irskem maševal, pade mu z altarja lesen angelj s toliko silo na glavo, da je bil v malo minutah mrtev. Dr. Kavanagh bil je iskren pristaš irske narodne lige, zatorej vse obžaluje njegovo prerano smrt.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zaprtja ali slabega prebavljenja, napejanja, tiščanja v prsih, glavobolja in drugih slabostih, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat iz njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (20-7)

Tujci:

11. oktobra.

Pri **avstrijskem**: Dr. Hellmann z Dunaja. — Dr. Žižek iz Travnika. — Lehrner z Dunaja. — Dr. Dukič, Fiala iz Trsta. — Blumenthal z Dunaja. — Hausner iz Gorice. — Drim, Pitschmann z Dunaja.

Pri **cesarju avstrijskem**: Chihei z Dunaja. — Lukeschitz iz Grada. — Hurm z Dunaja.

Pri **cesarju avstrijskem**: Müllner iz Kočevja. — Levičnik iz Železnikov.

Umrli so v Ljubljani:

8. oktobra: Josip Istenič, kupčevalčev sin, 7 mes., Pred trančo št. 2, za katarom v črevesu. — Josip Huber, kočijažev sin, 4 dni, Gledališke ulice št. 10, za slabostjo.

V deželni bolnici:

7. oktobra: Alojzij Knapič, čevljar, 33 let, za jetiko. 8. oktobra: Matevž Škerl, gostač, 66 let, za katarom v želodci in črevih. — Marija Dežman, gostija, 45 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
11. okt.	7. zjutraj	739.18 mm.	10.6° C	sl. svz.	d. jas.	
	2. pop.	738.22 mm.	16.6° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.80 mm.	9.6° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 12.3°, za 0.2° nad normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 12. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	70	kr.
Srebrna renta	84	65	
Zlata renta	114	80	
5% marcna renta	100	55	
Akcije narodne banke	862	—	
Kreditne akcije	278	60	
London	125	10	
Srebro	—	—	
Napol.	9	91	
C. kr. cekini	5	92	
Nemške marke	61	25	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	50
Ogrska zlata renta 4%	104	60	
Ogrska papirna renta 5%	93	05	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	80	
Kreditne srečke	100	176	90
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	111	70
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	198	50	

Zahvala.

Globoko ganeni vsled mnogih dokazov odkritosrčnega sočuvstva, ki so došli povodom bridke zgube našega nepozabljivega sina, oziroma brata

OTOKARJA

od vseh strani, ker ne moremo vsem odgovoriti, izrekamo vsem prijateljem in znancem, kakor tudi za mnoge lepe darovane vence najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 11. oktobra 1886.

(766)

Rodbina Svoboda.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, politiške uradnike, občinske predstojnike, osebito za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S pojasnili izdal na svitlo prof.

Vilj. Linhart.

6 pól v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica obseza vse poljedelske postave in ukase za Kranjsko: postavo za tiče varstvo, pokončevanje mršesov, poljsko varstvo, za pokončevanje predence, v obrambo ribarstva itd., s primernimi prirodoslovnimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi priložene razprave o „tičjem varstvu“, „predencih“, „sumnem ribarstvu“, „trtni uši“ ita. obsejajo mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek razpravlja vrednost gozda in najvažnejše določbe godarskega zakona. Ker je gotovo toplo želeli, da se razširja znanje poljedelskih postav, kajti take zbirke gledatelj teh postav smo dodaj, ogrežali, bode ta knjiga istinito odpomogla živi potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečajo s poljedelstvom, osebito pa veličestiti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Poslano.

Najboljša pitna voda pri epidemijah.

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujūce piće,
I kas izkušān liek proti trajnom kašlju plūcevine I
želudca bolesi grkijana I proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

VIZITNICE

priporočā

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Pristni PEKARCK-COMPANIS

turistiški grenki liker

krepča živce in želodec ter je najboljše preservativno sredstvo proti vsem epidemičnim boleznim. — Pristnega prodaja samo

J. BUZZOLINI, prodajalec delikates v Ljubljani.

Ta liker je napravljen iz najzlahtnejših, svežih zelišč in rastlin.

Naznanilo preselitve.

Svojim častitim naročnikom naznanjam, da se preselim iz dosedanjšega stanovanja Poljanska cesta št. 17

na **Žabjak št. 6.**

(763-2)

A. EKAR, krojač.

V Udmatu tik okrajne ceste dajo se takoj v najem

2 prostorna magacina in 1 klet.

Natančneje pove posestnik Andrej Terškan, mesar pri Šentpeterskeji mitnici. (747-2)

Razglas.

Semenj v Lukovci

(na sv. Lukeža dan) dne 18. oktobra t. l. je dovoljen, vendar bode v Dobu zdravstvena komisija vsacega, kdor pride iz takih okrajin Kranjske, Primorske ali Ogerske, kjer razsaja kolera, brezpogojno zavrnila, z drugimi pa ravnala, kakor veleva instrukcija glede kolere.

Občinsko predstojništvo v Lukovici,

dne 11. oktobra 1886.

(764-1)

Janko Kersnik, župan

Moka

najboljše vrste in po najnižjih cenah iz lastnega umetnega mlina na valčke dobiva se na drobno in na debelo pri (734-3)

Josipu Kušar-ji,

trgovcu v Ljubljani, Vegove ulice št. 6.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani cení.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljične povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegova življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobilca. Izvirna povest iz časov lutorske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Héi mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest

Zvezek po 60 kr.,

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročilih velja poština

za posamični nezvezani zvezek 5 kr.,

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

50 kr. izvod, ako

si naročé skupno

najmanj deset iz-

vodov.

Prodajajo se v

(83-34)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg.

Gledališka stolba.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.